

«Огонёк» журналининг ўтган йил 19-сониде Д. Лихановнинг «Кирол ўлди. Яшасин кирол!» сарлаҳли мақоласи бошланган эди. Унда Узебекстон ССР Ички ишлар министрининг биринчи ўринбосари Эдуард Алексеевич Дидаренконинг республикада уюшган жиноятчиликнинг қўлиб бўлганлигини айтиш билан боғлиқ эди. СССР Ички ишлар министрига ёзган хати келтирилади. Хатда айтилишича, 1985 йилда Тошкент шаҳрида 20 га яқин жиноятчилар гуруҳлари маъмуриятда Тошкент —областлар ва районлар гуруҳлари ўрталарида бўлиб олган. Министр ўринбосарининг бу хати қурулган ва ўта хавфли жиноятчиларга қарши кураш бошланганига асос бўлди. СССР Ички ишлар министрининг буйруғи билан уюшган жиноятчиликка қарши курашувчи бўлимавлар тўзилади. Улар икки йил мобайнида икки минга яқин тўдани тор-мор этиб, қабоҳат оламга қўлим зарба берди.

Шу мақолада Анзоров —Қосимов тўдаси ҳам тилга олиб ўтилади. Бу тўда 64 та жиноят қилган. Улар милитк, тўппонча, пичоқ билан қурулган эдилар. Жиноятчилар қўлида милиция формалари, рацисия ҳам бор эди... Қора курсида ёш-ёш йигитлар ўтиришбди. Судья Абдусаттор Ниятов ҳикоя қилганидек, қора курсида ювоч тортиб қолган бу йигитлар эркинликда бўридек ваҳшай, тулкидек айёр, аммо бир-бирлари билан жуда яқин эдилар. Энди, қарангки, айбларни бир-бирларига адоғириша, сўздан қуруқ чиқшига уринишади. Лекин, ҳужжатлар, шевёни далиллардан қутулиб бўлмади.

Ха, ҳа, ҳужжатлар, далиллардан қочиб қутулиш қийин. У айбдорни қора курсига миклаб қўяди. Мана ана шу қуроли қўлга олиш билан жиноятчилар: Жамол Мақсудов, Абдукарим Қосимов, Сидиқжон Хўжаев, Ойбек Хонбобоев, Марат Урумбоев, Ғайрат Шермухамедов, Абдумалик Азимов, Жума Раҳмонов, Мурод Шералиев, Али Нарқаев, Шукрулло Мансуров, Баҳром Қодиров, Ҳасан Бойназаров, Газимжон Абдуллин, Шолазиз Шоголинов, Рустам Раҳмонов, Эргаш Ҳасанхўжаев, Маъмуржон Тўшпўлатов, Василь Сализанов, Камалиддин Ғабиев... Улар жуда кўпчилик. Қолганлари билан мақола давомиде танишиб борасиз.

...Бирор ерда фойдала меҳнат билан шугулланган Увайс Анзоров ҳаёлий орзу-хаваслар оғушида юради. Ишга бўйин ёл бермайди, аммо айлу-ишратга майли эру. Бунинг учун эса жуда кўп кетган эди. Нима қилиш керак!

Увайс Тошкентга келари ва жинорий гуруҳга тўзди. Грузиялик фирибар ўз атрофида Зиндаев, Нусратов, Иванов, Худойбердиев, Шералиев ва бошқаларни тўплайди. Анзоровда тўппонча, Нусратовда қирқма

милитк, Қосимовда эса милиция формаси, Урумбоевда енгил автомашина... Қосимов эч қим қим гуруҳи ишга хиёнат қилмаслиги, ўзиндан чиқмаслиги керак. Акс ҳолда у билан «хайрашадиди».

Гуруҳга Анзоровнинг шериклари қилган ўйирликларини айтмасдан, тасма бўлмайди. Улар «объектнинг» олдидан белгилаб олишар, ярим кечаси дарвозадан ёки дарезадан ичарига кириб, ҳамма нарсани шип-шайдон қилиб кетшарди.

Бир кунги Ғафуров ўз «ҳаммаси»ларига Калинин районидаги Калинин номили колхозда яшовчи М. Мирсадовнинг бой-бадалат яшашини, унда қимматбаҳо буюмлар ва пул қўлигани айтди. Келишилган кун Қосимов, Худойбердиев, Урумбоев,

— Жонингдан умидин бўлса, пулларикини чиқар. Акс ҳолда болларинг билан ер тишлайсан... — Булар кам. Мен сенга ҳаммасин олиб чиқ, дедим, — Увайс тўппончасини нақойишона ўйнатди.

— Нега менга ишонмайсанлар, йигитлар. Бошқа пулим йў... — Жиноятчилар уй эсагини уриб йиқитишди, объектиларини бошлашди. Биттаси диктофон қўзғатди. Уй ичкин кўйган терининг бадбўй ҳиди тўтиб кетди. Ким жон-жаҳди билан қирқиб юборди: — Лица!

Лица номламул кишилар қурувида ерда ётган турмуш ўрғотиға қўзи тушиб, аъзон бадаинга титроқ кирди. Қаршилик кўрсатиш, ёрдамга чақириб бейфойда эти. Совуқ ялтираб турган тўппончадан ўк

Лян билан Увайс тун бағрига синиб кетишди. Тўда бошлиғи кескин овозда ҳамроҳини тўтатди: — Узинг биласан, ҳазиллашмайман. Е ҳозир тиз чўкиб, мендан ур сўрайсан ёки... — Лян тиз чўкиди. У ғира-шўрада тўппончасини маҳкам чапалаб турган Увайсининг ийитидан беҳабар эди.

— Тиз чўк депман! — Лян тиз чўкиди. Ваҳшийлашган Увайс сўкиниб, унинг кўксини мўлқаллаб тепкин босди... Увайс машина ёнига вақоҳати бўзилган ҳолда келди. Унингдиқа оғир чўкиди. Йигитлар нафасларини ичларига ютиб, тўда бошлиғига ваҳима аралаш тикилиб турмишарди. Бироздан сўнг, у чўнтакларини пайнаслаб, ниманидир қидирди. Тополмади. Сўнг, Хонбобоевга буюрди:

— Чаммоғим Ляннинг ёнида тушиб қолибди. Бор, олиб кел.

Хонбобоевни ваҳима босди. У тумтайиб, аллақандай сирли қўринадан атрофга бежо асанлади. Обқари борган сари оғирлашиб, қадам босиши қўйинлашарди. Ана, Ляннинг жасади қорайиб, кўзга ташланди. Ойбек юраги дуқиллаганча ўтларини пайнаслади. Шу пайт киникларинг ирганга овози эшитилди. Деярли югурганча орасига қайтди.

— Ҳақи тиркича ўшайди, — Увайсининг оқаринкираган юзига тикилиди, ич-ичидан турмуш қилиб келган тирокни босолмасди.

Увайс кўксини унга тўтқазди. — Бор бутунлай тинчигиб кел... — Ҳоразмлик Бактиёр Саидиёвга Тошкент Давлат университетининг юридик факультетига ўқирди. Йигитча сўнгги модада кийиниб юрарди. Қўллариде тилла узу, тилла соат. Қарангки, Увайс «агент»ларини «азар» шу йигитчага тўшди.

— Йигитчани ўз ҳолига қўяйлик, — деди тўда бошлиғи. — Энг муҳими — уй адресини билиб олиш керак. Ана унда ошмиғим олчи бўлади.

Кўнча Урганч. Ярим кеча. Тошкентлик «меҳмон»лар тушган машина белгиланган дарвоза олдиде

тўхтади. Дарвоза очилди, уй соҳиб Саидиёв кўринди.

— Яхшимиз, ёшүүлди. Биз Тошкентдан хизмат билан келдик. Милицияданми... — Саидиёвнинг кўтириган «ахшасо»лар дарвоза ёнидаги хонага бошлади. Дастурку тузаш ҳаракатиға тушган эди. Қосимов уни тўтатди: — Овора бўлмаг. Ишимиз шошлиқ. Айтгандек, ўзингиз Бактиёр қаерда...

— Милиция «қодим»лари Саидиёвга Бахтиёрнинг Тошкентда бир қизинг номусига еғиб, яширинганлигини, уни қидриб келганлигини айтди. Уй эсагини оғир-қўллар бўшашиб кетди. Қарангки, шу аснода хонага Бактиёр кириб келди. У воқеани эшитган, ҳаммасини рад қилди. Бўлажак юрети эмасми, қамқоққа олиш учун прокурор санкцияси борми, деб сўради. Босқинчилар напайларинг чип-пака чиққанини сезиб туршоди. «Шед»нинг имосини сезган Иванов йигитга зар билан мушт тўшди. Анзоров тўппонча дастаси билан Саидиёвнинг миёсига урди. Хўжаев эса пўнса қилиб қўйиб мақсадда ёстиқа қараб ўк узди. Ушидан оғабган Саидиёв яқога ягона ўғлининг айтидан хавфсизраб, йигит қўйган бор пулини — 3 минг сўмини олиб чиқиб берди. Босқинчиларданбирни уй соҳибаси бўйиндан тилла тақинчоғини юб олди.

Йўлга тушиш олдидан Анзоров оғлади. — Биз кетамиз. Агар бирор йўлга хабар қилгудек бўлсаларинг, — у тўппончасини ўйнатиб, Бактиёрга имо қилди, — ўғилларингиз Гошқизтада ўқийди, тинчигиб кетамиз.

Қаранг-а, қуроли босқинчилар қлга тушгунларича Саидиёвлар ҳам ҳеч қаерга абар қилмадилар. Чўки, Анзоровлардан ҳамма нарсани кўтиш мумкин эди. Унинг шериклари шқар бўйлаб изғиб юрар, устомонлик билан наветдаги талончилик учун «объект» таллашарди. Теғов пайтидагина Хоразмдаги воқеа маълум бўлди.

Биз Анзоров тўдасининг барча жиноятларини қаламга олмадик. Улар шунавалик кўтм...

Тошкент шаҳар ҳаққ суди судяси Абдусаттор Ниятов расилгида Увайс Анзоров бошлиқ жинорий тўда ишини кўриб қиди, ўлиб жабрланувчилар, гувоҳларнинг кўрсатмалари тинланди. Ниҳоят, ҳукм эълон қилинди: Анзоров 15 йилга, Хонбобоев 14 йилга, Хўжаев 12 йилга озодликдан маҳрум этилди. Ушунинг бошқ аъзолари ҳам қилмишларига ўраш жазо олишди. Разолат ботқоқига ботганларнинг қисмати абабта шундай бўлиши керак!

кон ҚОСИМОВ, Тўтқулод ТОШЕВ, СССР Журналистлар союзининг аъзолари.

— Жонингдан умидин бўлса, пулларикини чиқар. Акс ҳолда болларинг билан ер тишлайсан... — Булар кам. Мен сенга ҳаммасин олиб чиқ, дедим, — Увайс тўппончасини нақойишона ўйнатди.

— Нега менга ишонмайсанлар, йигитлар. Бошқа пулим йў... — Жиноятчилар уй эсагини уриб йиқитишди, объектиларини бошлашди. Биттаси диктофон қўзғатди. Уй ичкин кўйган терининг бадбўй ҳиди тўтиб кетди. Ким жон-жаҳди билан қирқиб юборди: — Лица!

Лица номламул кишилар қурувида ерда ётган турмуш ўрғотиға қўзи тушиб, аъзон бадаинга титроқ кирди. Қаршилик кўрсатиш, ёрдамга чақириб бейфойда эти. Совуқ ялтираб турган тўппончадан ўк

Лян билан Увайс тун бағрига синиб кетишди. Тўда бошлиғи кескин овозда ҳамроҳини тўтатди: — Узинг биласан, ҳазиллашмайман. Е ҳозир тиз чўкиб, мендан ур сўрайсан ёки... — Лян тиз чўкиди. У ғира-шўрада тўппончасини маҳкам чапалаб турган Увайсининг ийитидан беҳабар эди.

— Тиз чўк депман! — Лян тиз чўкиди. Ваҳшийлашган Увайс сўкиниб, унинг кўксини мўлқаллаб тепкин босди... Увайс машина ёнига вақоҳати бўзилган ҳолда келди. Унингдиқа оғир чўкиди. Йигитлар нафасларини ичларига ютиб, тўда бошлиғига ваҳима аралаш тикилиб турмишарди. Бироздан сўнг, у чўнтакларини пайнаслаб, ниманидир қидирди. Тополмади. Сўнг, Хонбобоевга буюрди:

— Чаммоғим Ляннинг ёнида тушиб қолибди. Бор, олиб кел.

Хонбобоевни ваҳима босди. У тумтайиб, аллақандай сирли қўринадан атрофга бежо асанлади. Обқари борган сари оғирлашиб, қадам босиши қўйинлашарди. Ана, Ляннинг жасади қорайиб, кўзга ташланди. Ойбек юраги дуқиллаганча ўтларини пайнаслади. Шу пайт киникларинг ирганга овози эшитилди. Деярли югурганча орасига қайтди.

— Ҳақи тиркича ўшайди, — Увайсининг оқаринкираган юзига тикилиди, ич-ичидан турмуш қилиб келган тирокни босолмасди.

Увайс кўксини унга тўтқазди. — Бор бутунлай тинчигиб кел... — Ҳоразмлик Бактиёр Саидиёвга Тошкент Давлат университетининг юридик факультетига ўқирди. Йигитча сўнгги модада кийиниб юрарди. Қўллариде тилла узу, тилла соат. Қарангки, Увайс «агент»ларини «азар» шу йигитчага тўшди.

— Йигитчани ўз ҳолига қўяйлик, — деди тўда бошлиғи. — Энг муҳими — уй адресини билиб олиш керак. Ана унда ошмиғим олчи бўлади.

Кўнча Урганч. Ярим кеча. Тошкентлик «меҳмон»лар тушган машина белгиланган дарвоза олдиде

тўхтади. Дарвоза очилди, уй соҳиб Саидиёв кўринди.

— Яхшимиз, ёшүүлди. Биз Тошкентдан хизмат билан келдик. Милицияданми... — Саидиёвнинг кўтириган «ахшасо»лар дарвоза ёнидаги хонага бошлади. Дастурку тузаш ҳаракатиға тушган эди. Қосимов уни тўтатди: — Овора бўлмаг. Ишимиз шошлиқ. Айтгандек, ўзингиз Бактиёр қаерда...

— Милиция «қодим»лари Саидиёвга Бахтиёрнинг Тошкентда бир қизинг номусига еғиб, яширинганлигини, уни қидриб келганлигини айтди. Уй эсагини оғир-қўллар бўшашиб кетди. Қарангки, шу аснода хонага Бактиёр кириб келди. У воқеани эшитган, ҳаммасини рад қилди. Бўлажак юрети эмасми, қамқоққа олиш учун прокурор санкцияси борми, деб сўради. Босқинчилар напайларинг чип-пака чиққанини сезиб туршоди. «Шед»нинг имосини сезган Иванов йигитга зар билан мушт тўшди. Анзоров тўппонча дастаси билан Саидиёвнинг миёсига урди. Хўжаев эса пўнса қилиб қўйиб мақсадда ёстиқа қараб ўк узди. Ушидан оғабган Саидиёв яқога ягона ўғлининг айтидан хавфсизраб, йигит қўйган бор пулини — 3 минг сўмини олиб чиқиб берди. Босқинчиларданбирни уй соҳибаси бўйиндан тилла тақинчоғини юб олди.

Йўлга тушиш олдидан Анзоров оғлади. — Биз кетамиз. Агар бирор йўлга хабар қилгудек бўлсаларинг, — у тўппончасини ўйнатиб, Бактиёрга имо қилди, — ўғилларингиз Гошқизтада ўқийди, тинчигиб кетамиз.

Қаранг-а, қуроли босқинчилар қлга тушгунларича Саидиёвлар ҳам ҳеч қаерга абар қилмадилар. Чўки, Анзоровлардан ҳамма нарсани кўтиш мумкин эди. Унинг шериклари шқар бўйлаб изғиб юрар, устомонлик билан наветдаги талончилик учун «объект» таллашарди. Теғов пайтидагина Хоразмдаги воқеа маълум бўлди.

Биз Анзоров тўдасининг барча жиноятларини қаламга олмадик. Улар шунавалик кўтм...

Тошкент шаҳар ҳаққ суди судяси Абдусаттор Ниятов расилгида Увайс Анзоров бошлиқ жинорий тўда ишини кўриб қиди, ўлиб жабрланувчилар, гувоҳларнинг кўрсатмалари тинланди. Ниҳоят, ҳукм эълон қилинди: Анзоров 15 йилга, Хонбобоев 14 йилга, Хўжаев 12 йилга озодликдан маҳрум этилди. Ушунинг бошқ аъзолари ҳам қилмишларига ўраш жазо олишди. Разолат ботқоқига ботганларнинг қисмати абабта шундай бўлиши керак!

кон ҚОСИМОВ, Тўтқулод ТОШЕВ, СССР Журналистлар союзининг аъзолари.

— Жонингдан умидин бўлса, пулларикини чиқар. Акс ҳолда болларинг билан ер тишлайсан... — Булар кам. Мен сенга ҳаммасин олиб чиқ, дедим, — Увайс тўппончасини нақойишона ўйнатди.

— Нега менга ишонмайсанлар, йигитлар. Бошқа пулим йў... — Жиноятчилар уй эсагини уриб йиқитишди, объектиларини бошлашди. Биттаси диктофон қўзғатди. Уй ичкин кўйган терининг бадбўй ҳиди тўтиб кетди. Ким жон-жаҳди билан қирқиб юборди: — Лица!

Лица номламул кишилар қурувида ерда ётган турмуш ўрғотиға қўзи тушиб, аъзон бадаинга титроқ кирди. Қаршилик кўрсатиш, ёрдамга чақириб бейфойда эти. Совуқ ялтираб турган тўппончадан ўк

Лян билан Увайс тун бағрига синиб кетишди. Тўда бошлиғи кескин овозда ҳамроҳини тўтатди: — Узинг биласан, ҳазиллашмайман. Е ҳозир тиз чўкиб, мендан ур сўрайсан ёки... — Лян тиз чўкиди. У ғира-шўрада тўппончасини маҳкам чапалаб турган Увайсининг ийитидан беҳабар эди.

— Тиз чўк депман! — Лян тиз чўкиди. Ваҳшийлашган Увайс сўкиниб, унинг кўксини мўлқаллаб тепкин босди... Увайс машина ёнига вақоҳати бўзилган ҳолда келди. Унингдиқа оғир чўкиди. Йигитлар нафасларини ичларига ютиб, тўда бошлиғига ваҳима аралаш тикилиб турмишарди. Бироздан сўнг, у чўнтакларини пайнаслаб, ниманидир қидирди. Тополмади. Сўнг, Хонбобоевга буюрди:

— Чаммоғим Ляннинг ёнида тушиб қолибди. Бор, олиб кел.

Хонбобоевни ваҳима босди. У тумтайиб, аллақандай сирли қўринадан атрофга бежо асанлади. Обқари борган сари оғирлашиб, қадам босиши қўйинлашарди. Ана, Ляннинг жасади қорайиб, кўзга ташланди. Ойбек юраги дуқиллаганча ўтларини пайнаслади. Шу пайт киникларинг ирганга овози эшитилди. Деярли югурганча орасига қайтди.

— Ҳақи тиркича ўшайди, — Увайсининг оқаринкираган юзига тикилиди, ич-ичидан турмуш қилиб келган тирокни босолмасди.

Увайс кўксини унга тўтқазди. — Бор бутунлай тинчигиб кел... — Ҳоразмлик Бактиёр Саидиёвга Тошкент Давлат университетининг юридик факультетига ўқирди. Йигитча сўнгги модада кийиниб юрарди. Қўллариде тилла узу, тилла соат. Қарангки, Увайс «агент»ларини «азар» шу йигитчага тўшди.

— Йигитчани ўз ҳолига қўяйлик, — деди тўда бошлиғи. — Энг муҳими — уй адресини билиб олиш керак. Ана унда ошмиғим олчи бўлади.

Кўнча Урганч. Ярим кеча. Тошкентлик «меҳмон»лар тушган машина белгиланган дарвоза олдиде

тўхтади. Дарвоза очилди, уй соҳиб Саидиёв кўринди.

— Яхшимиз, ёшүүлди. Биз Тошкентдан хизмат билан келдик. Милицияданми... — Саидиёвнинг кўтириган «ахшасо»лар дарвоза ёнидаги хонага бошлади. Дастурку тузаш ҳаракатиға тушган эди. Қосимов уни тўтатди: — Овора бўлмаг. Ишимиз шошлиқ. Айтгандек, ўзингиз Бактиёр қаерда...

— Милиция «қодим»лари Саидиёвга Бахтиёрнинг Тошкентда бир қизинг номусига еғиб, яширинганлигини, уни қидриб келганлигини айтди. Уй эсагини оғир-қўллар бўшашиб кетди. Қарангки, шу аснода хонага Бактиёр кириб келди. У воқеани эшитган, ҳаммасини рад қилди. Бўлажак юрети эмасми, қамқоққа олиш учун прокурор санкцияси борми, деб сўради. Босқинчилар напайларинг чип-пака чиққанини сезиб туршоди. «Шед»нинг имосини сезган Иванов йигитга зар билан мушт тўшди. Анзоров тўппонча дастаси билан Саидиёвнинг миёсига урди. Хўжаев эса пўнса қилиб қўйиб мақсадда ёстиқа қараб ўк узди. Ушидан оғабган Саидиёв яқога ягона ўғлининг айтидан хавфсизраб, йигит қўйган бор пулини — 3 минг сўмини олиб чиқиб берди. Босқинчиларданбирни уй соҳибаси бўйиндан тилла тақинчоғини юб олди.

Йўлга тушиш олдидан Анзоров оғлади. — Биз кетамиз. Агар бирор йўлга хабар қилгудек бўлсаларинг, — у тўппончасини ўйнатиб, Бактиёрга имо қилди, — ўғилларингиз Гошқизтада ўқийди, тинчигиб кетамиз.

Қаранг-а, қуроли босқинчилар қлга тушгунларича Саидиёвлар ҳам ҳеч қаерга абар қилмадилар. Чўки, Анзоровлардан ҳамма нарсани кўтиш мумкин эди. Унинг шериклари шқар бўйлаб изғиб юрар, устомонлик билан наветдаги талончилик учун «объект» таллашарди. Теғов пайтидагина Хоразмдаги воқеа маълум бўлди.

Биз Анзоров тўдасининг барча жиноятларини қаламга олмадик. Улар шунавалик кўтм...

Тошкент шаҳар ҳаққ суди судяси Абдусаттор Ниятов расилгида Увайс Анзоров бошлиқ жинорий тўда ишини кўриб қиди, ўлиб жабрланувчилар, гувоҳларнинг кўрсатмалари тинланди. Ниҳоят, ҳукм эълон қилинди: Анзоров 15 йилга, Хонбобоев 14 йилга, Хўжаев 12 йилга озодликдан маҳрум этилди. Ушунинг бошқ аъзолари ҳам қилмишларига ўраш жазо олишди. Разолат ботқоқига ботганларнинг қисмати абабта шундай бўлиши керак!

кон ҚОСИМОВ, Тўтқулод ТОШЕВ, СССР Журналистлар союзининг аъзолари.

— Жонингдан умидин бўлса, пулларикини чиқар. Акс ҳолда болларинг билан ер тишлайсан... — Булар кам. Мен сенга ҳаммасин олиб чиқ, дедим, — Увайс тўппончасини нақойишона ўйнатди.

— Нега менга ишонмайсанлар, йигитлар. Бошқа пулим йў... — Жиноятчилар уй эсагини уриб йиқитишди, объектиларини бошлашди. Биттаси диктофон қўзғатди. Уй ичкин кўйган терининг бадбўй ҳиди тўтиб кетди. Ким жон-жаҳди билан қирқиб юборди: — Лица!

Лица номламул кишилар қурувида ерда ётган турмуш ўрғотиға қўзи тушиб, аъзон бадаинга титроқ кирди. Қаршилик кўрсатиш, ёрдамга чақириб бейфойда эти. Совуқ ялтираб турган тўппончадан ўк

Лян билан Увайс тун бағрига синиб кетишди. Тўда бошлиғи кескин овозда ҳамроҳини тўтатди: — Узинг биласан, ҳазиллашмайман. Е ҳозир тиз чўкиб, мендан ур сўрайсан ёки... — Лян тиз чўкиди. У ғира-шўрада тўппончасини маҳкам чапалаб турган Увайсининг ийитидан беҳабар эди.

— Тиз чўк депман! — Лян тиз чўкиди. Ваҳшийлашган Увайс сўкиниб, унинг кўксини мўлқаллаб тепкин босди... Увайс машина ёнига вақоҳати бўзилган ҳолда келди. Унингдиқа оғир чўкиди. Йигитлар нафасларини ичларига ютиб, тўда бошлиғига ваҳима аралаш тикилиб турмишарди. Бироздан сўнг, у чўнтакларини пайнаслаб, ниманидир қидирди. Тополмади. Сўнг, Хонбобоевга буюрди:

— Чаммоғим Ляннинг ёнида тушиб қолибди. Бор, олиб кел.

Хонбобоевни ваҳима босди. У тумтайиб, аллақандай сирли қўринадан атрофга бежо асанлади. Обқари борган сари оғирлашиб, қадам босиши қўйинлашарди. Ана, Ляннинг жасади қорайиб, кўзга ташланди. Ойбек юраги дуқиллаганча ўтларини пайнаслади. Шу пайт киникларинг ирганга овози эшитилди. Деярли югурганча орасига қайтди.

— Ҳақи тиркича ўшайди, — Увайсининг оқаринкираган юзига тикилиди, ич-ичидан турмуш қилиб келган тирокни босолмасди.

Увайс кўксини унга тўтқазди. — Бор бутунлай тинчигиб кел... — Ҳоразмлик Бактиёр Саидиёвга Тошкент Давлат университетининг юридик факультетига ўқирди. Йигитча сўнгги модада кийиниб юрарди. Қўллариде тилла узу, тилла соат. Қарангки, Увайс «агент»ларини «азар» шу йигитчага тўшди.

— Йигитчани ўз ҳолига қўяйлик, — деди тўда бошлиғи. — Энг муҳими — уй адресини билиб олиш керак. Ана унда ошмиғим олчи бўлади.

Кўнча Урганч. Ярим кеча. Тошкентлик «меҳмон»лар тушган машина белгиланган дарвоза олдиде

тўхтади. Дарвоза очилди, уй соҳиб Саидиёв кўринди.

— Яхшимиз, ёшүүлди. Биз Тошкентдан хизмат билан келдик. Милицияданми... — Саидиёвнинг кўтириган «ахшасо»лар дарвоза ёнидаги хонага бошлади. Дастурку тузаш ҳаракатиға тушган эди. Қосимов уни тўтатди: — Овора бўлмаг. Ишимиз шошлиқ. Айтгандек, ўзингиз Бактиёр қаерда...

— Милиция «қодим»лари Саидиёвга Бахтиёрнинг Тошкентда бир қизинг номусига еғиб, яширинганлигини, уни қидриб келганлигини айтди. Уй эсагини оғир-қўллар бўшашиб кетди. Қарангки, шу аснода хонага Бактиёр кириб келди. У воқеани эшитган, ҳаммасини рад қилди. Бўлажак юрети эмасми, қамқоққа олиш учун прокурор санкцияси борми, деб сўради. Босқинчилар напайларинг чип-пака чиққанини сезиб туршоди. «Шед»нинг имосини сезган Иванов йигитга зар билан мушт тўшди. Анзоров тўппонча дастаси билан Саидиёвнинг миёсига урди. Хўжаев эса пўнса қилиб қўйиб мақсадда ёстиқа қараб ўк узди. Ушидан оғабган Саидиёв яқога ягона ўғлининг айтидан хавфсизраб, йигит қўйган бор пулини — 3 минг сўмини олиб чиқиб берди. Босқинчиларданбирни уй соҳибаси бўйиндан тилла тақинчоғини юб олди.

Йўлга тушиш олдидан Анзоров оғлади. — Биз кетамиз. Агар бирор йўлга хабар қилгудек бўлсаларинг, — у тўппончасини ўйнатиб, Бактиёрга имо қилди, — ўғилларингиз Гошқизтада ўқийди, тинчигиб кетамиз.

Қаранг-а, қуроли босқинчилар қлга тушгунларича Саидиёвлар ҳам ҳеч қаерга абар қилмадилар. Чўки, Анзоровлардан ҳамма нарсани кўтиш мумкин эди. Унинг шериклари шқар бўйлаб изғиб юрар, устомонлик билан наветдаги талончилик учун «объект» таллашарди. Теғов пайтидагина Хоразмдаги воқеа маълум бўлди.

Биз Анзоров тўдасининг барча жиноятларини қаламга олмадик. Улар шунавалик кўтм...

Тошкент шаҳар ҳаққ суди судяси Абдусаттор Ниятов расилгида Увайс Анзоров бошлиқ жинорий тўда ишини кўриб қиди, ўлиб жа